

16 - ம் நூற்றாண்டின், இங்கிலாந்து ராணி மூத்தலாம் எலிசபெத் அவையின் கீர்த்திமிகு நடு நாயகமாய் விளங்கிய ஆங்கிலக் கவி எட்மண்ட் ஸ்பென்ஸர், பதினான்கு வரிகளில் இயற்றும் சானடெட் (Sonnet) என்னும் பாட்டு வகையில் இயற்றிய காதல் பாடல்கள் (Amoretti) உலகப் புகழ் பெற்றவை. அது போன்றே, உயர்குலத்தை சார்ந்த லடீ எலிசபெத் மற்றும் லடீ காதரின் என்னும் இரு அழகிய இளம்பெண்களின் திருமண நிகழ்வுக்காக அவர் இயற்றிய இந்த வாழ்த்துப்பா மணமக்களான இரு அழகிய அன்னங்களாகி, திருமண நிகழ்வு வரவறையும் இனிய பாடலாக மட்டும் அல்லாது கண்ணுக்கினிய வர்ணங்களாக கற்பனையில் குழைத்து, வர்ணத்தூரிகைகொண்டு வரந்த சித்திரக்காட்சிகள் போல பலவித நிறங்களையோடும் இணைத்து வழங்கியுள்ள பாணி இன்றளவும் யாரும் எட்டிப்பிடிக்க இயலா இனிமையாக மிளிர்கிறது என்றால் மிகையாகாது.

ஊர் : தாரணி ஊர் : தாரணி ஊர் : தாரணி - எட்மண்ட் ஸ்பென்ஸர் (Prothalamion – Edmund Spenser) | தமிழ் மொழியாக்கம் : முனைவர் ஆர். தாரணி

சலனமற்று "சிலிர்ப்பட்டும் நாளொன்றின்
தனெறவின் சில்லிப்பினட்டே வரும்"

Written by - எட்மண்ட் ஸ்பென்ஸர் (Prothalamion – Edmund Spenser) | தமிழ் மொழியாக்கம் : முனைவர் ஆர். தாரணி -

Sunday, 08 October 2017 15:44 - Last Updated Sunday, 08 October 2017 16:01

புலவளெளிப் பள்ளத்தாக்கில்

வனதவேதகைகள் ஒரு குவியலாய்ச்
சுழந் திருக்கும் பரேழகை தரிசித்தனே.
அது நான் பற்றெற பரிசில்
அது என்கண் பற்றெற பெரும்பறே.

நதிக் கரையில் எழிலுறத் தோன்றும்
இளம்பெண்டிர் யாவரும்
அழகிய பச்சைநிற கற்றைக் குழலை
முடிந்து கொள்ளாமல் காற்றில் அலபாயவிட்டு
மணமக்களைப் போல் அவர்கள்
மனதை கொள்ளை கொள்கின்றனர்.
அவர்கள் தன் மங்கில் கட்டகைகளுக்கூள்
எதிர் பார்ப்பை மறத்து
எழிலுற எந்தி வருகின்றனர்.

அவ்விளம் மங்கில் கட்டகைகளுக்கூள்
அவர்கள் பார்த்துப் பார்த்துத் தங்கள்
தளிர் விரல்களால் கொய்த
மலர்வகைகள் நிரம்பித் ததும்பியிருந்தன.
இளம் ஊதா மலர்களும்
அந்திமாலையில் இதழ் மட்டும்
இளம் டயெசி மலர்களும்
கன்னி கழியா வில்லி மலர்களும்
அவற்றுடன் உண்மை நிறைந்த
பரிமரோஸ் மலர்களும்
வள்ளி, தாமிர, வண்ணம் கொண்ட
ரோஜா மலர்களும் புன்னகைத்தன
இவ்வை அந்தப் பள்ளத்தாக்கெங்கும்
பித்துக் குலுங்கிய மலர்கள்.
இவ்வை மணமகன்களின் கைகளில்
பிங்கொத்தாய்ச் சிரிக்க அணியமாகிவிட்டன.

நெருங்கிவிட்ட அவர்களின் மணநாளை நோக்கி
எம்மைச் செலுத்தும் இனிய தமேஸ் நதியே!
என்பாடலை நான் பரிணமாக்கும் வரை
மலெல்ல மலெல்ல உன் காலடியை நகர்த்துவாய்.
*

மிருதுவாய் சிறகசகைக்கும்
அழகு மிகும் ஒருஜோடி
அன்னப் பறவகைகளைப் பார்க்கிறேன்.
நதிக் கரையின் நிழலில் அவை மகிழ்வாய்
நீ ந்திவரும் பரேழகைக் காண்கிறேன்.

இதுநாள் வரை ஒருபோதும் நான் தரிசித்திராத
ஓயில் மிகும் அழகிய பறவகைகள் அவை.

Written by - எட்மண்ட் ஸ்பென்ஸர் (Prothalamion – Edmund Spenser) | தமிழ் மொழியாக்கம் : முனைவர் ஆர். தாரணி -

Sunday, 08 October 2017 15:44 - Last Updated Sunday, 08 October 2017 16:01

அவன இரண்டும்

பால் போன்ற வளையுடையில் வருகின்றன
பிண்டஸ் மலையின் உச்சியில் சிதறிக் கிடக்கும்
பனிக் கட்புகளும் கிடகை காத பால் வண்ணம் அது.

கடவாள்களின் கடவாளம் ஜப்பிடர்,
எழில் மிகும் இளவரசி லடொமீ து காதலுற்று
அன்னப் பறவையாய் உருமாறிய போது
ஜப்பிடரும் லடொவரும் கிட்பாத
வண்ணமென்றப் பரேழ்கும் அரசுத்தொனியும்
இந்த அன்னப் பறவகைகளுக்கு இரூந்தன.
இந்தக் காதல் அன்னங்கள்க்கு
அருகில் வரும் தகுதி
இறவை அன்னங்கள்க்கும் உண்டோ?

அவற்றின் ஒளிநிற மகத்துவம் எவ்வாறெனில்
அவற்றின் ஒளியைப் பளிர்வென எதிரொளிக் கும்
நீ ரோடையே அவற்றின் பரேழ்கின் முன்
அழகக் காய் நிறம் மங்கித் தெரிகிறது.

அந்த பட்டப்போன்ற காதல் அன்னங்களின்
மென்மையான வண்ண இறகுகளை
ஈரப்பதம் தாக் காதும் காகும் வலையை
பெரும் அலகைக்கு பணித்தான் நதியின் கடவாள

அங்ஙனம் சய்யாவிடின் காதல் அன்னங்களின்
இறகுகளில் ஈரக்கறை பட்டவிட நரேலாம்.
மலையும் சொர்க்கத்தின் ஒளிக் கீற்றாய் மினுக்கும்
அவற்றின் ஒளிர் தன் மகையகக் கட்டும்

நெருங்கிவிட்ட அவர்களின் மணநாளை நோக்கி
எம்மசைச் சலுத்தும் இனிய தமேஸ் நதியே!
என் பாடலை நான் பரணமாகும் வர
மெல்ல மெல்ல உன் காலடியை நகர்த்துவாய்.

மலர்கொய்த வன தவேதகைகள்
விரைந்தோடி வந்து ரசித்தனர்
பளிங்குத் தடாகத்தக்தருகே சிலிர்பாய் நகரும்
பரேழில் பட்டகமான அந்த
இளம் இணைப் பறவகைகளைப் பார்த்ததால்
அவற்றின் மலே பதித்த விழிகளை நகர்த்த முடியாது
அசைவற்ற சிலையாய் பிரமித்து உறந்தன.
தம் வாழ்வில் அதுவரை காணா
ரம்மிய காட்சியை அவை கண்டு களித்தன.

ஆண்டவனின் கட்டில் ஜனித்து

Written by - எட்மண்ட் ஸ்பென்ஸர் (Prothalamion – Edmund Spenser) | தமிழ் மொழியாக்கம் : முனைவர் ஆர். தாரணி -

Sunday, 08 October 2017 15:44 - Last Updated Sunday, 08 October 2017 16:01

புமிசு குபு பறந து வந த

வீ னஸ் தவேதயைன் நகல்களாய்

காட் சிதரூம் இணை பிரியா தாரகைகள் இவ்வை.

புலகோகத்தில் பிறக்க சாத் தியமற்றவை

தவேதைகைளின் அவதாரமாகவோ

தவேதயைன் வம்சமாகவோ

பிறந துவந த இவ்வை

தவே வசந தங்கள்

எனினும்

அவ்வை அந் த சாமர் சடெட் பிறக்கே உறவென

அனவைவரூம் உறுதி மொழிகிறார்கள்.

மண்ணக மங்கை வசந த ரூதுக்காலங்களில்

மசக்கையுற்று மலர்ந து

வரிசையாய் பிச்சொரிவது போலும்

கிளர்ச்சியுடடும் நாளின் கணங்கள் போலும்

காட் சிதரூகின்றன இந்த ஜோடிப் பறவைகள்.

நெருங்கிவிட்ட அவர்களின் மணநாளை நோக்கி

எம்மைச் சலுத்தும இனிய தமேஸ் நதியே!

என் பாடலை நான் பரணமாகும் வரை

மலெல்ல மலெல்ல உன் காலடியை நகர்த்துவாய்.

Prothalamion - by Edmund Spenser

CALM was the day, and through the trembling air

Sweet breathing Zephyrus did softly play,

A gentle spirit, that lightly did delay

Hot Titan's beams, which then did glister fair;

When I whose sullen care,

Through discontent of my long fruitless stay

In prince's court, and expectation vain

Of idle hopes, which still do fly away

Like empty shadows, did afflict my brain,

Walked forth to ease my pain

Along the shore of silver streaming Thames,

Whose rutty bank, the which his river hems,

Was painted all with variable flowers,

And all the meads adorned with dainty gems,

Fit to deck maidens' bowers,

And crown their paramours,

Against the bridal day, which is not long:

Sweet Thames, run softly, till I end my song.

There, in a meadow, by the river's side,

